

De cara a l'Estatut

Ben sovint se'ns pregunta: Creieu que l'Estatut serà aprovat?

La nostra resposta clara i decidida, francament afirmativa deixa a voltes sorprès al nostre interlocutor.

Sí, amics: l'Estatut ha d'ésser aprovat i serà aprovat. I en afirmar-ho, ho esperem amb tota tranquil·litat. Aquesta és la posició que imposa la raó. Davant d'ella s'aixequen mitja dotzena de baladrers que, a voltes, arriben a donar la sensació de què són o representen quelcom. El seu nerviosisme té un fons indiseutable de monarquisme, de malhumor fill de l'enyorança de les pompes monàrquiques. De vegades respon a un deix ancestral d'aquella incompatibilitat que sabien agrejar tan bé els governants de la monarquia. Però tot en el seu lèxic, és mancat de realitat, les seves paraules pintoresques són filles d'una recerca de gramàtic dispèptic o fantasmagòric.

En la mania persecutòria de què són víctimes els enemics de l'Estatut de Catalunya, no se'ls hi acut mai allò tan senzill i indiscutible, que és la voluntat del poble català a regir-se a si mateix. És un problema humà que solament té dues solucions: o bé l'aprovació de l'Estatut com a base del reconeixement de la necessitat biològica de regir-se Catalunya a si mateixa o bé l'anul·lació de la personalitat de Catalunya.

La República espanyola, nascuda de la proclamació de la República Catalana—i això són fets indiscutibles— reconegué la personalitat catalana en consagrar la Generalitat de Catalunya. Fins volem oblidar el pacte de San Sebastian i el fet d'haver proclamat la República Catalana. Si la República va reconèixer la Generalitat no solament en un decret, que podria ésser fill d'un moment sentimental, si no també durant un any que porta de vida la República, a aquesta pertoca concedir a la institució catalana les llibertats i mitjans per a viure dignament i responent als fins perquè fou creada. Això i no altra cosa és l'Estatut que el poble català es donà i aprovà.

Esperem l'aprovació del nostre Estatut serenament, sense nerviosismes de cap mena. La manifesta-

ció que tingué lloc a Barcelona el dia 24 i la unió de tots els partits catalans per a la defensa de la nostra causa diuen pla bé com estem segurs de la justícia que ella enclou. Amb tota dignitat, serens, pacífics i segurs escoltarem el croar de les granotes de la vella política pseudemonàrquica de les terres castellanes. Els seus mots més o menys groixuts, més o menys de bon gust, sempre artificials, no han de fer trontollar la nostra raó que avui és l'Estatut. En la seva aprovació confiem perquè esperem que amb nosaltres la majoria de les Corts Constituents voldrà consolidar la República. I la República Espanyola no pot viure normalment sense resoldre el problema català en un sentit liberal i amb un criteri d'alta justícia.

J. PUIG PUJADES

Socials

BASES PER A REGULAR L'ACOMIADAMENT DELS DEPENDENTS D'OFICINES I DESPATXOS

Article 1.º El comiat d'un dependent d'escriptori podrà classificar-se d'acord amb les següents clàusules:

A. Per lliure voluntat del dependent.

B. Per comiat fonamentat en causa justa, de conformitat amb el que preveuen les lleis vigents.

C. Per excés de personal.

D. Per plegar el negoci o bé liquidar una o varies sucursals.

E. Per acomiadament injustificat.

Art. 2.º. Quan el comiat obeeixi

al que s'estipula en la clàusula A de l'article anterior, el dependent deurà avisar al seu principal amb un mes d'anticipació.

Art. 3.º. Quan el comiat obeeixi al que preveu la clàusula C) de l'article primer, el patró deurà avisar amb dos mesos d'anticipació al dependent, concedint-li durant aquest temps dues hores diàries a fi de veure si pot trobar una altra col·locació.

El patró que dintre el termini de sis mesos, a començar des de la data de comiat d'aquesta espècie, necessiti contractar nova dependència, deurà prendre forçosament a l'acomiatat, sempre que aquest no hagi trobat qualsevol altra col·locació.

Si, durant el termini d'una altra casa, podrà fer-ho en qualsevol moment, però el patró solament vindrà obligat a pagar-li els honoraris corresponents fins el dia que deixi de prestar els seus serveis a la casa.

Art. 4.º. Quan el comiat sigui motivat per les causes indicades en la clàusula D) de l'article primer, deurà advertir-se als dependents amb tres mesos d'anticipació o en tot cas se'ls abonarà l'import dels salaris corresponents a tres mesades.

Art. 5.º. Quan el comiat obeeixi al que indica la clàusula E) de l'article primer, el patró indemnitzarà al dependent a raó d'una mesada per cada any de servei continu i complet que hagi prestat a la casa, no poguent aquesta indemnització ésser inferior a una mesada ni passar de deu.

En cas que el dependent cobri els honoraris setmanalment es farà el còmputu, als efectes del paràgraf anterior, el que sigui equivalent a una mesada.

Art. 6.º. No podrà considerar-se inepte per a desempeñar el seu

càrrec, el dependent que hagi complert sis mesos com a mínim. Aquestes disposicions tindran efecte pels casos en que, al moment d'ésser vigents aquestes bases hagin complert també o estiguin complint els sis mesos d'actuació.

No obstant, en tot moment el patró podrà considerar inepte a un dependent mitjançant proves suficients a juí del Jurat Mixte.

Art. 7.º. Quant al període de prova pels meritoris es regularà d'acord amb les següents normes: A) Els que no portin tres anys de servei en l'ofici podran ésser acomiadats per ineptes a qualsevol moment. B) El termini senyalat s'ampliarà, el moment en què el Jurat Mixte notifiqui al patró que va a donar començament al període de prova, o sigui sis mesos. C) Fins que hagin passat sis mesos des del moment en què el patró rep l'avís del Jurat Mixte, podrà així mateix el meritori ésser acomiadat per inepte.

Art. 8.º. Pels vocals del Jurat Mixte, durant la seva actuació i dos anys després d'acabada, la indemnització per acomiadament injustificat serà doblada del que senyala l'article 5.

Art. 9.º. Aquestes bases començaran a regir el dia 15 de maig de 1932.

Art. 10. La duració de les anteriors bases es fixa per un termini de dos anys. Transcorreguts aquests, sense haver-se sol·licitat amb tres mesos d'anticipació la seva derogació o modificació, es consideraran prorrogades per dos anys i així successivament.

Art. 11. Fins que hi hagi noves bases aprovades i posades en vigor, regiran les presents.

El diputat radical socialista senyor Josep Lluís Martín de Antonio, ha dit que creu molt sospitosa l'exaltació pública amb motiu de l'Estatut, puix veu en ella la mà oculta dels reaccionaris sempre a l'aguait per a suscitar dificultats a la República i que personalment concediria a Catalunya el màxim d'autonomia política i administrativa, puix té un alt concepte de la ciutadania i educació política del poble català.

Foment Nacionalista Republicà

GRUP FEMINAL

Diumenge, 15 Maig 1932

A les 11'30 matí

CONFERÈNCIA

a càrrec de

Ferran Casajoana (K.sa)

Tema: "Ninots i ninotaires"